

ÅRSBERÄTTELSE AV INSAMLINGSSTIFTELSENS ARBETE MED HOPE FOR CHILDREN UNDER 2009.

Det här året har inneburit en del förändringar då det PMU-projekt vi startade verksamheten med avslutades i och med mars månads utgång. Därefter har Insamlingsstiftelsen HOPE FOR CHILDREN tagit hela ansvaret för att driva arbetet vidare med de insamlade medel som var fonderade till detta ändamål. Vi samarbetar med och har också support av Pingstförsamlingen i Skara samt FPCT/Baraa-församlingens område NADOSOIT utanför Arusha. Nadosoit håller på att registrera sig som en egen församling vilket kommer göra arbetet lättare framöver då det är i deras område vi arbetar.

Vi vill passa på att tacka alla de gåvogivare som nu läser denna årsberättelse. Det hade inte varit möjligt att fortsätta utan era insatser. Gud ska verkligen välsigna och belöna er för detta.

Vi tackar alla turistgrupper som besökt oss och på det sättet bidragit till att stödja oss.

Alla tio barnen på centret är kvar hos oss ännu. Det var meningen att minst tre av dem skulle ha fått flytta hem till sina släktingar, men den svåra svältsituationen i denna del av landet gjorde det omöjligt att begära att de skulle ta hem barnen och få ytterligare munnar att mätta. För ca två år sen blev ett av barnens pappa änkemamman och hade tre pojkar som han inte klarade av att sköta utan pastorsfamiljen i byn tog hand om dem alla tre från allra första början. De kom då till oss och bad att vi skulle hjälpa till med den yngste grabben. Pappan som hälsar på sin son då och då formligen grät när han bad att vi skulle fortsätta hjälpa honom ännu ett tag. Han har en ny fru och ett nytt litet barn också. Vi får ju då försöka och vi vet att han vill ta hem sin grabb när han bara kan framöver.

Vi fortsätter sponsra våra 12 fosterbarn. Det går bra för dem och några av dem börjar sina gymnasiestudier nu under 2010.

Under året 2009 sponsrade vi 16 elever med skolgång till gymnasiet och några ytterligare med delar av deras behov såsom mat eller bara skolavgiften.

Detta med svältkatastrofen har gjort att våra planer sprack och vi har genom stiftelsen också samlat in pengar till matutdelning. Det var trögt från början då vi vände oss till de stora organisationerna men fick negativt svar från alla, så i samband med semestern sände vi ut ett privat brev till alla våra kontakter som vi hade e-mail till. Detta föll väl ut så snart hade vi fått in 130 000kr och sände ut det. Totalt har vi samlat in 260 000kr och har för dessa pengar delat ut 90 ton mat i form av majs i 9 byar. Det blev uppmärksammat i både tidning och radio i Arusharegionen. Det var inte på något sätt tillräckligt för att motsvara behoven, men ändå en hjälp till ca 5000 familjer under några veckor. Nu regnar det och majsen och bönorna växer fint på markerna men ännu kan man inte skörda på några månader. Fortfarande har folket det bekymmersamt med baslivsmedlet majs men det börjar i alla fall finnas grönt på markerna. Priset på majs är just nu 2-3 gånger högre än det normala priset.

Folk har stora bekymmer med att få fram pengar till alla sina barns skolavgifter och annat som skall till. Det heter att skolan är fri men man måste betala till byggen av skolsalar, skolbänkar, vakthållning, mat, skoluniform, skolböcker och diesel till generator och bil om det finns. Det varierar mellan 250-350000Tsh vilket motsvarar 2-3 månadslöner för en låginkomsttagare.

Morgan och jag, Marie-Louise, var under januari och februari ute i Tanzania i sex veckor och förberedde för slutrapporterna som skulle skrivas och lade grunden till personalhuset som vi också samlat in medel till. Under vår förra arbetsperiod kostade resor och den bostad som vi hyrde motsvarande de pengar som vi skulle kunna bygga detta personalhus för. Det sparar pengar att slippa dessa resor i framtiden. Det kommer dessutom att spara mycket tid och jag som sjukvårdsansvarig kan vara på närmare håll. Vi kom åter till Tanzania i slutet av oktober och då fortsatte vi med personalhusbygget som också inrymmer en del för volontärer. Vi betalade också avgifter såsom till vakthållning och internet samt lade betalningsrutiner för framtiden så arbetet ska kunna fortsätta utan vår närvaro under några månader.

Vi försöker arbeta för att hitta lokala sponsorer inför framtiden. Vi är med i ett lokalt nätverk där flera andra organisationer som jobbar med barnhem är representerade. Det anordnades en sporttävling mellan 550 av de barnhemsbarn som finns i Arusha på station där vår Premiärminister var med och invigde. Av våra tio barn vann två i löpning, en på 100m och en på 400m och fick fina medaljer.

Vi får ofta frågor om att ta emot människor som vill komma ut och göra en insats. Det har varit tre stycken under året, ifrån 3 till 5 veckor. En av dem skrev en uppsats i sina studier om alkoholanvändning i en av våra byar. Det var i vår egen by Engalaoni och det har lett till att det i framtiden kommer bli ett utbyte med elever från Gävle universitet som läser folkhälsovetenskap. Det kommer bli mycket enklare att välkomna dessa elever då det finns en bostad i personalhuset till detta ändamål. Det finns också en annan organisation som just förmedlar sådana kontakter som har sänt två stycken för kortare insatser hos oss. Det är dock otroligt viktigt att ha uppehållstillstånd om man ska vara volontär och det kostar en slant men utan det kan vi inte ta emot några då myndigheterna kollar upp oss ibland.

Nu sedan vi kom tillbaka 19/10-09 har huset byggts och i mitten av januari 2010 var det helt putsat och klart för målning. Vi har också haft mycket gäster till verksamheten från Sverige och det fortsätter komma turistgrupper som sedan kan bli våra ambassadörer i Sverige. Många lokala människor har också sponsrat med mat och kläder till barnen. Nu före jul fick alla barnen nya skor av en kvinna och många kom med mat och andra gåvor.

Inför framtiden planerar vi att om möjligt fortsätta med byutveckling i form av miljö, Hiv-AIDS kurser som vi tidigare arbetat med. Det finns tre byar som väntar på detta. Det är vår ekonomi som styr detta.

Med vänlig hälsning

Marie-Louise Andersson

Director HFC